

(อม.๔๙)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อช.๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อช. ๑๓/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไวยสวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รัับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี
เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม

๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเซียง ฉิน ตามสัญญา

กู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิษัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบ ทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเดย์ และโครงการบุติก ซิตี จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(อม.๔๒)

- ๔ -

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔ - ๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยาประกอบธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียง เฉิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็นเหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจั่งเซียงปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่นายจั่งเซียงให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณีกู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศวาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็น

หนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่ใช่เหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ
กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แสงหวัง
การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด หรือบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด
ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับนางอุไร
พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไรและผู้คัดค้านที่
๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจากนางอุไรไม่เคยแบ่งผลประโยชน์
ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และนางอุไรฉวยโอกาสบริหารบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ไว้แต่เพียงฝ่าย
เดียว อย่างไรก็ตาม นางอุไรให้การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์จริง กรณี
รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงิน
ช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับ
ยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท
รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาทไปชำระเงินดาวน์ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหานำเงินเดือน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระ
ไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมีได้ผ่อน
ชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงิน
บางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักย้าย โอน หรือปกปิด
ทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ

ทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้อง โดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (ที่ถูก ฝากวันที่) จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐ Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิรวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์ปีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ตรวจสอบพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สิน

มากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้งการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีรวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๘๘,๖๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา

๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดิน ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง คู่เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการ ตรวจสอบไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการ ชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วย เช็คล้างจ่ายโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณี เจตยานุวัตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาต ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจिरเดช วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่ ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะ แห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืม

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อให้เป็นการเข้าซื้อ ผู้ร้องจึงขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทแฮส ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ดังนี้ คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๕ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ อายัดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าว

จำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ อาศัยที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายที่ ๖ และอาศัยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑๐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์สินรายการ ๑๐ มีชื่อนายฉัตรวุฒิ พิษณุไวศยวาท นายอุยุทธ์ พิษณุไวศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคลที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ นั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจการปกครอง

ประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีนี้จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยว และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาพิจารณา เป็นการพิจารณา นอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาแย้งคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจากสัญญาซื้อขาย สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืมผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความ

นำเชื่อถือของพยานเพื่อประกอบการไต่สวนในคดีนี้ได้ จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ใดมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมก็ไม่เป็นพิรุช เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญากู้เป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หาใช่ นายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ มาแสดงต่อศาลระบุข้อความว่า นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็มีใช้จะฟังเป็นยุติตามสัญญานั้นเสมอไป ศาลยังจะต้องพิจารณาถึงเหตุผลและพยานหลักฐานอื่นประกอบด้วย เมื่อพิจารณาถึงคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้งนายไชยาพยานของผู้ร้องแล้วต่างเบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาเอง แต่นายไชยาก็มิได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนี้ว่ารวบรวมเงินได้มาจากการงานตามสัญญาใด ตั้งแต่เมื่อใด ใครเป็นผู้จ่ายเงิน ได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใด และมีหลักฐานการรับเงินอย่างไรบ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือน

สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินมีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ ซึ่งความเคลื่อนไหวทางการเงินของนายไชยาตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้จำนวนมากดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยาไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี นั้น ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยาชำระภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ ไม่มีส่วนใดที่นายไชยาทราบว่า จงใจหลีกเลี่ยงภาษีการไม่ชำระภาษีบางปี นายไชยาอาจมีเหตุผลอื่น อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดาเอาเองและส่งผลเสียต่อนายไชยา ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเอง หากได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ จึงมีน้ำหนักน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงยังปรากฏจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายไชยาฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นปกติ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินสดจำนวนมากที่กู้ยืมไว้ที่บ้านแล้วทยอยนำเงินไปฝากธนาคาร จึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยาเงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกล่ามหายักยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกล่ามหายอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกล่ามหาย ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกล่ามหายประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกล่ามหายักยืมเงินจากนาย จุ่งเชียง ฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกล่ามหายอุทธรณ์ว่า การที่นายจุ่งเชียงให้การว่า ไม่สนิทสนมกับผู้ถูกล่ามหายแต่ยังให้ กู้ยืมเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยแต่อย่างใด เพราะบุคคลทั่วไปมักจะ เบิกความต่อศาลหรือให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำ ผิดโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมืองนั้น เห็นว่า จำนวนเงินที่ให้กู้มีมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และไม่มีหลักประกันใด ๆ ประกอบกับทางไต่สวนไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัว ส่วนที่ผู้ถูกล่ามหายอุทธรณ์ว่านายจุ่งเชียงอาจต้องการคบหาผู้ถูกล่ามหายและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจาก ทั้งสองคนเป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่นด้วยจึงให้ความช่วยเหลือ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาของผู้ถูกล่ามหายเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนี้ที่ ผู้ถูกล่ามหายอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่นายจุ่งเชียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงิน ของบริษัทเม่งไต่ จำกัด ซึ่งนายจุ่งเชียงเป็นกรรมการผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะเจ้าหนี้ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอ แก่การพิจารณาแล้ว นั้น เห็นว่า ในทางไต่สวนนายจุ่งเชียงอ้างว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัท เม่งไต่ จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขายข้าวเปลือกกับเกษตรกรในแต่ละวัน ที่ผู้ถูกล่ามหายอุทธรณ์

เงินดังกล่าวเป็นเงินส่วนตัวของนายจั่งเซียงจึงขัดกับคำเบิกความของนายจั่งเซียง เมื่อนายจั่งเซียงเป็นผู้บริหารของบริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลาย ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่นายจั่งเซียงจะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาชำระเงินตามสัญญาผู้ไม่ปรากฏว่านายจั่งเซียงได้เร่งรัดติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินไปให้ผู้อื่นนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญาผู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญาผู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญาผู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเงินผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญาผู้ยืมเพราะความไว้อิงซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใชญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้หาใช่ข้อพิรุธไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

เงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติ ผู้ให้กู้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง การกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาว่าจะจดจำวันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้กันจริงได้ เนื่องจากเป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้ หากไม่มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน ทำให้เชื่อว่าไม่มีการกู้เงินกันจริง สัญญากู้ยืมเงินนายสมบัติจึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอดุจจักษ์ กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจากนางอุไรไม่ขัดแย้งกัน การที่นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้

ครั้งแรกที่ไม่เคยชำระเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเพราะมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาในกิจการของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น เห็นว่า แม้นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่านางอุไรตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ พร้อม สิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริง และได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นนางอุไรให้การต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะอนุกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้ง แรกว่า นางอุไรไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของนางอุไร ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใส่ชื่อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไร ลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้ เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการ ช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา แต่หลังจากนั้นเมื่อนางอุไรได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่อง จบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา กลับบ่ายเบี่ยง ทำให้นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวลไม่มีความสุข นางอุไรจึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับ คำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับในหุ้นของบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความ

ยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้รับความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าวโดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนางอุไรดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ก็ได้รับความตามที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนผลประโยชน์การนางอุไรเบิกความว่า บริษัทฯ ดังกล่าวประกอบธุรกิจทำกรอบประตู หน้าต่าง แล้วจะนำไปติดตั้งให้แก่ลูกค้า แต่ผลประโยชน์ของบริษัทมีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่านางอุไรได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่นางอุไรยังโต้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระเงินค่าหุ้นแทน และทางโต้สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท แฮาส์ ออฟ ฮาร์ท หรือเพอร์ตี ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา ก็เบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีมีการชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน จึงมีเหตุผลให้รับฟังเป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ขัดแย้งกับบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกกล่าวหายังคงเบิกความยืนยันว่า ได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางอุไรเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่ตั้งใจเรียกร้องเงิน ในส่วนนี้คืน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้ มาแต่ต้น กลับเพียงยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควร รับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณี ผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิรับตาม สัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยิ่งสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้ ผู้ถูกกล่าวหาให้มีน้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว นั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ข้อนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้าง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่องาน และงานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไร ได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนระหว่างนายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้าง และผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. ในโครงการจอมเทียน ฮอติเดย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบูติก ซิตี้ จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๙๖ ห้อง ราคาห้องละ ๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา อันได้แก่ ผลสำเร็จของงานว่าเมื่อใด ไม่ระบุระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบเมื่อผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้การเลือกผู้รับจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพิ่งเข้าร่วมหุ้นกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้มาก่อน ส่วนนายอลงกรณ์ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี

ดังนั้น การที่นายอลงกรณ์ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน ทั้งไม่กำหนดระยะเวลาในการทำงานแล้วเสร็จ การที่นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนงานของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิรุธ เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมย่อมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่องจากการรับจ้าง ก็จะมีผลกระทบต่อผลประกอบการในกิจการของนายอลงกรณ์ได้ นอกจากนี้ตามสัญญาจ้างทำของ ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดยนายอลงกรณ์ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และถือหุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้ และเป็นกิจการในครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง ๒ บริษัท เหตุใดนายอลงกรณ์ถึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุอันสมควรประการใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง หากมีปัญหา นายอลงกรณ์ก็ต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง การตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิมนัดไม่ชำระค่าจ้างจะเป็นความรับผิดชอบของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบ

ส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่านายอลงกรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่งที่แท้จริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำสัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้ รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งนี้หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับนางอุไรให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกไขพบูลย์ หรือนางเกศกมล จันทร์ช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบ เนื่องจากบริษัทมี คนงานไม่มากประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ สัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จริงหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนการชำระเงินค่าจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค่างวด งานที่เหลือ พนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ชำระเงิน ซึ่งนายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็น “เงินสด” ทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้น

จะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็นเช็คหลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไปแต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คธนาคารใด แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวด ๆ งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้จึงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดให้ ซึ่งในขณะนั้นบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของนายอลงกรณ์ จากนั้นนายอลงกรณ์จะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวแล้วนำไปใช้จ่ายค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัท พัทยาโมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท แต่นายอลงกรณ์กลับจำไม่ได้เลย

แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริงนั้น เห็นว่า นางอุไรเบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอยเทียมน ฮอติเดย์ และโครงการบุติก ซิตี้ หลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็เป็นเพียงรายรับของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่ามีการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า นายอลงกรณ์ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำเอาข้อเท็จจริงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับคำเบิกความของพยานต่าง ๆ มากกล่าวอ้างว่าไม่สามารถรับฟังได้นั้น เป็นการนำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหา หาใช่เหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าการยืมเงินจากบุคคลที่รู้จักและการนำเงินเข้าบัญชีต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาต้องจดจำให้ได้ว่ามีเงินมาจากที่ใดจำนวนเท่าใด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้

เบิกความไว้ชัดแจ้งแล้วว่าเป็นระยะเวลาานแล้ว ประกอบกับไม่ได้รับเงินทั้งหมดไว้ด้วยตัวเอง ทำให้ไม่สามารถจดจำได้ ขอบที่ศาลจะรับฟังไม่ใช่หาเหตุผลสนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินมาไม่ถูกต้อง และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความชัดแจ้งแล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาใช้เงินจำนวนมากเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการหมุนเวียนทำธุรกิจและการลงทุน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำเงินที่มีอยู่จริงไม่ก็ล้าน หมุนเวียนเดินบัญชีไปมาเพื่อความสะดวกในการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงิน หาใช้เงินรายได้ที่แท้จริงไม่ นอกจากนี้ยังมีเงินยืมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเดินบัญชีให้ดูดี เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาคำนวณเป็นรายได้ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียประโยชน์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับเบิกความตอบศาลว่า ผู้จัดการสาขาธนาคารซึ่งเป็นคนรู้จักกันขอให้ช่วยสนับสนุนเพื่อสร้างผลงานผู้ถูกกล่าวหาจึงยืมเงินจากนางสาวคันสนีย์ สนินทวล ซึ่งเป็นหลานของผู้ถูกกล่าวหานำฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งจำนวนเงินฝากด้วยเช็คสูงถึง ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และผู้ถูกกล่าวหาเองก็ได้เบิกความอธิบายว่า เหตุใดเมื่อครบกำหนดฝากประจำแล้วจึงไม่ต้องคืนแก่นางสาวคันสนีย์ แต่ผู้ถูกกล่าวหาถอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๐๐๑๐๒๕๑๐๑๖๓๓๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเอง วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท แล้วถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเอง โดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปชำระหนี้กู้ยืมเงินแก่ธนาคาร เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิจารณาพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นการจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนตนในลักษณะเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาเอง โดยไม่ปรากฏว่านางสาวคันสนีย์ได้ทักท้วงหรือโต้แย้งการ

กระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำนางสาวคันสนีย์มาให้ศาลไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินฝากนี้เป็นของนางสาวคันสนีย์จึงเป็นพิดุฐและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งเห็นได้ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้นำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหามาวินิจฉัยดั่งที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ไม่ ในส่วนการ ฝากเงินสดจำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท นั้น หากเงินนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ว่า เป็นเงินที่ใช้ในการหมุนเวียนไปมาเพื่อการทำธุรกิจและการลงทุน และเพื่อความสะดวกในการกู้เงินธนาคาร ไม่ใช่เงินรายได้จริงที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีภาระการพิสูจน์ก็ต้องนำสืบข้อเท็จจริง ดั่งกล่าวต่อศาลเพื่อไต่สวนคำนวณหารายได้จำนวนที่แท้จริง และพิสูจน์ต่อศาลให้ได้ความจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีรายได้จากที่ใดหรือจากธุรกรรมใดอันเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริต ตามสมควร และไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ ลำพังตัวผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้าง ดั่งกล่าว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ย่อมไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาขโมยเงินจากนางสาวคันสนีย์เพื่อนำมาฝากบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เงินฝากธนาคารเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่า

ผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดิน ในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ใน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่กรณีตามคำร้อง เป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็น ของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึง ใต้อสวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของ กรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของ ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้ จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าใต้อสวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งใน ส่วนนี้ แม้จะได้ความจากนายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจด

ทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่ายผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือเช็ค เซียร์เช็ค พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เพียงข้อเท็จจริงที่นายจตุราชได้รับคำบอกเล่าจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของพยานและนางนภา รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใด และจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของนายจตุราชและนายสมบัติจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจากนายสมบัติ ดังนั้นที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยอ้างว่านายสมบัติ บิดา ซื้อที่ดินส่วนนี้คืนมาจากผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาค่าที่ดินเนื่องจากนายสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า พยานนำเงินสดที่เก็บไว้ใช้หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เมื่อนายสมบัติเป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้กล่าวหา

และผู้คัดค้านที่ ๓ อาจเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ และแม้คำเบิกความของนายสมบัติดังกล่าว จะเจือสมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นายสมบัติชำระค่าที่ดินให้ ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขาย ที่ดินเฉพาะส่วนไว้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่ อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ขอนี้ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน./

นายธีระพงศ์ จิระภาค

นางเมทินี ชโลธร

นายนพพร โพธิ์รังสียากร

นายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์

นายจินดา ปั่นทะโชติ

(อม.๔๒)

- ๓๔ -

นายธงชัย เสนามนตรี

นายประมวญ รักศีลธรรม

นายเสรี เพศประเสริฐ

นางนุจรินทร์ จันทร์พรายศรี

